

РЕШЕНИЕ

№ 8554

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в публично заседание на 16.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **9647** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл.39, ал.1 от ЗЗЛД.

Образувано е по жалба от И. И. З. от [населено място], Област С.-град, чрез адв. А. А. - САК, срещу изричен отказ на „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД със седалище и адрес на управление [населено място], да изтрие лични данни от собствените си системи за задължения на жалбоподателя и да подаде информация в Централния кредитен регистър за това, обективиран в писмо с изх. № ОУТ-2025-00209/25.08.2025 г. и срещу Становище от 19.08.2025 г. на длъжностното лице по защита на личните данни, относно In-2025-01504/12.08.2025 г.

В жалбата се сочи, че претендираното вземане, което иска да се изтрие е погасено по давност, постановено с влязло в сила съдебно решение. Позовава се на чл. 17 от ОРЗД. Прави се препратка към съдебна практика. Твърди се, че личните данни вече не са необходими за целите, за които са били събрани, поради което е следвало „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД да ги заличи. Излагат се подробни съображения. Позовава се на практиката на СЕС. Моли се да се отмени отказът и да се изтрият личните данни на И. И. З. от регистрите на ЦКР. С жалбата са представени доказателства.

По делото е постъпило становище на ответника, в което се излагат съображения, че същият не е организация по смисъла на § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на АПК, не е административен орган, нито организация, предоставяща обществени услуги и в този смисъл дружеството не е овластено да издаде изричен отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, а е административно задължен субект по смисъла на АПК, само дотолкова доколкото има определени задължения съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета. Соочи се, че дружеството има назначено изрично оправомощено лице - Длъжностно лице по защита на

личните данни (ДЛЗД), натоварено да изпълнява задачите по смисъла на чл.39 от Регламент (ЕС) 2016/679 (ОРЗД), включително да действа като точка за контакт със субектите на данни. Длъжностното лице на администратора е вписано в публичния Регистър на администраторите и обработващите лични данни, които са определени от юридическите лица към Комисията за защита на личните данни, но като задължение обаче не е еднозначно със задълженията на един административен орган, който по закон има властнически правомощия, и съгласно същия е овластен да издава индивидуални административни актове.

В съдебно заседание от 16.02.2026г. от страна на жалбоподателя е направено уточнение, че се поддържа жалбата само в частта ѝ срещу становище от 19.08.2025 г. на длъжностното лице по защита на личните данни, относно In-2025-01504/12.08.2025 г. и е направено оттегляне на жалбата, подадена срещу отговор с изх. № OUT-2025-00209/25.08.2025 г., поради което настоящият състав приема, че предмет на делото е становище от 19.08.2025 г. на длъжностното лице по защита на личните данни, относно заявление с вх. № In-2025-01504/12.08.2025 г., като производството по подадената жалба от И. И. З. срещу отговор с изх. № OUT-2025-00209/25.08.2025г. е прекратено.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А.. Излагат се аргументи, че въпреки подадената коригираща декларация от ответното дружество, към настоящия момент, видно от представените доказателства, задължението продължава да фигурира в ЦКР. При справка в регистъра се вижда, че жалбоподателят има задължение за определен период, към определено лице и в определен размер. Счита, че това не задоволява правата на жалбоподателя, предвидени от общия регламент за защита на личните данни и не се постигат целите на регламента в цялост, тъй като не е задоволено правото да бъде забравен, с оглед което, моли да се отмени отказа. Претендират се разноси по приложен списък.

Ответникът – „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата. Счита същата за неоснователна и недоказана. Излага съображения в подкрепа на своята теза.

СГП не прави искане за конституиране като страна и не изпраща представител.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявление вх. № IN-2025-01504/12.08.2025 г. отправено до „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, сега „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД /поради преобразуване на 02.12.2025 г. на „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД/, И. З. е посочил, че след справка в ЦКР към БНБ е установил, че „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД подава информация относно задължение на З. с идентификатор EOSDP000000001293350. Посочил е, че вземането не се дължи на основание влязло в сила Решение № 11435/15.06.2025 г. по гр.д. № 48126/2024 г. на СРС. Твърди, че вземане с идентификатор EOSDP000000001293350 е погасено и е заявил, че няма да бъде платено доброволно. Поради това е поискал вземането да бъде отписано и да бъдат изтрети неговите лични данни от системите, които дружеството обработва и изрично от Централния кредитен регистър. Направил е възражения по чл.17, ал.1, б. а до б. е от Регламент (ЕС) 2016/679 на ЕП и на Съвета от 27 април 2016 г. Оттеглил е всякакво съгласие касаещо обработването на личните му данни и е възразил срещу обработването им, както и е настоял личните му данни да бъдат изтрети както от „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД и от Централния кредитен регистър. Изложил е аргументи в полза на своята теза.

И. И. З. е получил писмо с изх. №out-2025-00209/25.08.2025 г. от пълномощник на „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД, с което е изпратено и становище от 19.08.2025 г. по заявление с вх. № IN-2025-01504/12.08.2025 г. на Д. Б. - длъжностно лице по защита на личните данни /ДЛЗД/, определено от администратора на лични данни „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД. Именно становище от 19.08.2025 г. по заявление с вх. № IN-2025-01504/12.08.2025 г. е и предмет на настоящето съдебно

производство.

В становището от 19.08.2025 г. на длъжностното лице по защита на личните данни е посочено, че обработването на личните данни за действия по събиране на задължението (както съдебни, така и извънсъдебни) е преустановено в резултат на погасяването. Посочено е, че всички данни, свързани с погасеното вземане, ще бъдат изтрети след изтичане на сроковете, описани в чл. 15, ал. 4 от Наредба № 26 на БНБ, тъй като „ЕОС Матрикс“ ЕООД като финансова институция, е длъжна да съхранява определена информация и документи, включително такива, свързани с дейността и сключени договори, в срок от 5 години след прекратяване на отношенията. Прави се позоваване на чл.19а, ал.2 от Наредба № 22 на БНБ - „ЕОС Матрикс“ ЕООД като финансова институция, съхранява данни за извършени проверки в ЦКР за срок от 5 години от датата на всяка проверка. Посочено е, че по силата на чл.20, ал.2 от Закона за лицата, обслужващи кредити, и купувачите на кредити, „ЕОС М.“, като лице обслужващо кредити по смисъла на този закон, съхранява цялата кореспонденция с купувача на кредити и с кредитополучателите, включително записите на проведени телефонни разговори с кредитополучателите, за срок от 5 години от датата на прекратяване на съответния договор за обслужване на вземания. Предвид това се сочи, че е налице изключение от правилото за изтриване на данните без ненужно забавяне по смисъла на чл.17, пар.3, б. „б“ от ОРЗД. В становището е посочено още, че с цел защита на правата и интересите на дружеството при евентуални спорове, след погасяване на вземането се съхраняват ограничен обем данни, които могат да послужат като доказателства. Това обработване се основава на легитимния интерес на администратора, (чл. 6, пар.1, б. „е“ от ОРЗД). Данните се съхраняват за срок до 5 години съгласно чл. 110 от ЗЗД като в случай на възникнали претенции този срок може да бъде удължен в рамките на законово допустимите граници. Твърди се, че по отношение на тази цел на обработка е налице изключение от правилото за изтриване на данните без ненужно забавяне по смисъла на чл.17, пар.3, б. „д“ от ОРЗД. Посочено е, че предвид посочените нормативните изисквания и защитата на легитимен интерес на администратора, категориите данни, които съхранява след погасяване на задължението включват данни и документи получени от предишния кредитор на З., на основание чл. 99 от Закона за задълженията и договорите, формалната кореспонденция с жалбоподателя, включително записи от телефонните разговори проведени с него. Посочено е, че всички други лични данни, които не са необходими за горните цели са изтрети. Соочи, че съхраняваните лични данни са защитени чрез подходящи технически и организационни мерки в съответствие с чл. 32 от ОРЗД.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена от правнолегитимирано лице, чиито права са засегнати неблагоприятно от акта и в срок.

Разгледана по същество, жалбата се явява основателна.

Ответното дружество „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД е администратор по смисъла на §1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД във вр. с чл. 4, т. 7 от ОРЗД на лични данни за жалбоподателя И. И. З. по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД във вр. с чл. 4, т. 1 от ОРЗД, свързани с договор за потребителски кредит от 09.12.2004 г. с цедент „Обединена българска банка“, вписано в ЦКР на БНБ с идентификатор № EOSDP000000001293350, вземането по който е прехвърлено с договор за цесия от дата 06.12.2016 г. на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД.

По делото са представени доказателства /длъжностна характеристика и уведомление до КЗЛД/, че Д. А. Б. е определена за длъжностно лице по защита на личните данни на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД. Според длъжностната характеристика в раздел Описание на длъжността ДЛЗД е натоварено от администратора на лични данни с консултативни функции в Дружеството по

отношение на спазване на изискванията в областта на защитата на личните данни. Видно от описание на длъжността т.1.15 от длъжностната характеристика, лицето е оправомощено да изготвя отговори на заявления, жалби и сигнали, подадени от субектите на лични данни.

В хода на съдебното производство е представено и уведомително писмо от изпълнителния директор на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД в качеството му на администратор на лични данни, в което е посочено, че считано от 15.08.2022 г. е възложено на Д. Б. да изпълнява функциите в съответствие с чл.38 и чл.39 от Регламент (ЕС) 2016/679 на ЕП и на Съвета, като във връзка с отговорите към субектите на данни по смисъла на Регламента са възложени на Б. и изрично посочени дейности. Една от тези дейности е да предоставя отговори на субектите на данни от името на администратора, включително под формата на становища с обяснение на конкретни предприети мерки /л.232/. Посочено е, че всички действия, които ДЛЗД извършва във връзка с изпълнението на задълженията на администратора по смисъла на чл.12 от Регламента се извършват в съответствие с Регламента, като във всички случаи тези действия се осъществяват от името и за сметка на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД в качеството му на администратор на лични данни. Предвид това настоящият състав приема, че оспореното становище е издадено от лице с представителна власт, дадена му от администратора на лични данни.

Мотивът на ответника да откаже да удовлетвори искането на жалбоподателя е, че не са отпаднали целите и не са изтекли сроковете, за които се обработват личните данни.

Задължението на администратора на лични данни е определено от разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър /ЦКР/. В редакцията към датата на издаване на оспореното становище, разпоредбата гласи: „Институциите по чл. 4, ал. 1 са длъжни да събират и подават към Централния кредитен регистър информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване“. Не е спорно по делото заявеното от ответника, че „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД е регистрирано като финансова институция по чл. За от Закона за кредитните институции (ЗКИ). В този смисъл разпоредбата на чл.10, ал.1 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър е задължителна за изпълнение от ответника. За да бъде правилно приложен материалния закон следва да се анализира регламентираното в чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009 г. понятие за окончателно погасяване на кредитите в аспекта на погасяването им по давност.

Съгласно чл. 110 от ЗЗД с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок. Съгласно чл. 120 ЗЗД давността не се прилага служебно с изтичането на срока, а само по възражение на длъжника, каквото в случая е налице, тъй като И. И. З. категорично е отказал да плати задължението си, като се е позовал на изтекла давност. Според чл. 118 ЗЗД, ако длъжникът изпълни задължението си и след изтичането на давността, той няма право да иска обратно платеното, макар и в момента на плащането да не е знаел, че давността е изтекла. Случаят не е такъв, защото длъжникът категорично е заявил, че няма да го заплати като се е аргументирал с изтеклата погасителна давност, приложил е и влязло в сила Решение № 11435/15.06.2025 г. по гр.д. № 48126/2024 г. на СРС и на това основание иска да се преустанови подаването на информацията към ЦКР, както и да се заличи информацията за кредита в регистрите на администратора.

В тази връзка, когато 5-годишният срок на погасителната давност по чл.110 ЗЗД обективно е изтекъл, то материалното право по вземането продължава да съществува и може да бъде доброволно платено от длъжника, или принудително събрано от кредитора, освен ако длъжникът не направи възражение за изтекла погасителна давност, т.е. при липсата на такова възражение кредита не е окончателно погасен по смисъла на чл. 10, ал. 1 от Наредбата. По аргумент на противното, когато това възражение вече е повдигнато от длъжника, то очевидно не може да се

очаква нито доброволно плащане от негова страна, нито е възможно принудително събиране от кредитора. При тази хипотеза кредитът е окончателно погасен по смисъла на цитираната норма на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009 г. на БНБ.

В процесния случай, възражението за изтекла погасителна давност следва да се счита упражнено от И. И. З. на 15.08.2025 г., когато е била подадено заявление с вх. № IN-2025-01504/12.08.2025 г. за заличаване на личните му данни, както и за преустановяване подаването на информация към ЦКР за активни кредити на негово име.

Тук е мястото да се цитират разясненията, дадени от СЕС в Решение от 7 декември 2023 година по съединени дела № С-26/22 и № С-64/22, а именно : „Член 6, §1, б.„е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на ЕП и на Съвета предвижда три кумулативни условия, за да бъде обработването на лични данни законосъобразно, а именно, първо, администраторът или третото лице да преследва легитимни интереси, второ, обработването на личните данни да е необходимо за целите на преследваните легитимни интереси и трето, основните интереси, свободи или права на лицето, ползващо се от защитата на данните, да нямат преимущество“. Според СЕС обработването на данни, обаче, трябва и да е необходимо за постигането на легитимните интереси, преследвани от администратора или от трето лице, и интересите или основните права и свободи на субекта на данни да нямат преимущество пред тези интереси. При това претегляне на съответните противоположни права и интереси, през призмата на всички релевантни обстоятелства, а именно на администратора или на участващите трети лица, от една страна, и на субекта на данните, от друга, е важно да се отчетат, по-специално основателните очаквания на субекта на данни, както и обхватът на съответното обработване и отражението му върху този субект, както и да се прецени, дали интересите и основните права или свободи на лицата, за които се отнася това обработване, нямат преимущество пред легитимния интерес на администратора или на трета страна“.

В решението от 07.12.2023 г. на СЕС по съединени дела № С-26/22 и № С-64/22, е постановено, че „Член 5, § 1, буква „а“ от ОРЗД във връзка с член 6, § 1, ал.1, буква „е“ трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска практика на частни агенции за икономически справки, състояща се в съхраняване в техните собствени бази данни на информация от публичен регистър, отнасяща се до предоставянето на освобождаване от остатъка по задълженията в полза на физически лица, за да може да дава сведения относно кредитоспособността на тези лица през период, надвишаващ срока, през който данните се съхраняват в публичния регистър“.; „Член 17, параграф 1, буква „в“ от Регламент 2016/679 трябва да се тълкува в смисъл, че субектът на данните има право да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, когато възразява срещу обработването съгласно член 21, § 1 от този регламент и не са налице законови основания, които имат преимущество и по изключение могат да обосновават разглежданото обработване“.

В преписката е налице Решение № 11435/15.06.2025 г. по гр.д. № 48126/2024 г. на СРС /касаещо вземане с идентификатор № EOSDP000000001293350/, по силата на което е признато за установено, че ищецът И. И. З. не дължи на ответника „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД сумите, касаещи вземане с идентификатор № EOSDP000000001293350. Освен това в заявлението с вх. № IN-2025-01504/12.08.2025 г. настоящият жалбоподател се е позовал на погасителната давност и изрично е заявил, че няма да плати доброволно задължението. Това волеизявление води до отпадане на възможността вземането да бъде събрано принудително и има за последица преустановяване на легитимния интерес на дружеството по чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 да продължи да

обработка личните данни. Липсата на образувано изпълнително производството, в което длъжникът би имал възможност да направи възражение за изтекла погасителна давност, както и да предяви иск с правно основание чл.439 ГПК и след неговото уважаване да поиска прекратяване на производството по реда на чл.433, ал.1, т.7 ГПК, „представлява сериозна намеса в основните права на субекта на данни, закрепени в членове 7 и 8 от Хартата. Всъщност тези данни служат като отрицателен фактор при оценката на кредитоспособността на субекта на данни и следователно представляват чувствителна информация за личния му живот (вж. в този смисъл решение от 13 май 2014 г., Google S. и Google, дело № C-131/12, т. 98). Тяхното обработване може значително да навреди на интересите на субекта на данните, тъй като съобщаването им може чувствително да затрудни упражняването на неговите свободи, по-специално когато става въпрос за покриване на основни нужди“ /съображение 94 от Решение от 7 декември 2023 година по съединени дела № C-26/22 и № C-64/22 на СЕС/. Продължаването на подаване на информация към ЦКР при БНБ за съществуващо задължение на И. И. З., съдът счита, че представлява значително ограничение в неговата правна сфера, защото безусловно води до намаляване на възможностите му, при кандидатстване за кредит да получи одобрение от финансови институции.

Личните данни на И. И. З. повече не са необходими за целите за които са били събирани или обработвани по смисъла на чл.17, §1, б.“а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, поради което на това основание за жалбоподателя е възникнало правото на изтриване на същите. По тази причина, отказът на ответника нарушава съществуващото за И. И. З. право „да бъдеш забравен“ и се явява незаконосъобразен акт, подлежащ на отмяна на основание чл.146, т.4 АПК. След като кредитът окончателно е бил погасен, поради изтичане на погасителната давност, на основание чл.10, ал.3 от Наредба № 22/16.07.2009 г. и поради установеното с влязло в сила Решение № 11435/15.06.2025 г. по гр.д. № 48126/2024 г. на СРС, ответникът е длъжен да подаде към Централния кредитен регистър на БНБ информация, че на името на И. И. З. няма активен кредит за съответния отчетен период. Погасяването на кредита, независимо от способа - дали чрез плащане или поради изтекла давност или по силата на установеното със Решение № 11435/15.06.2025 г. по гр.д. № 48126/2024 г. на СРС е основание по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/2009 г. за преустановяване подаването на информация до ЦКР. След погасяване на дълга по давност, при липса на предприети действия по принудителното му събиране и при наличие на Решение № 11435/15.06.2025 г. по гр.д. № 48126/2024 г. на СРС, ответникът следва да отпише задължението и вече няма основание да подава информация до ЦКР на БНБ, защото то не е активно. Ответникът, чиято е доказателствената тежест не установи, че съществуват убедителни законови основания за обработването, които имат предимство пред интересите, правата и свободите на И. И. З., или за упражняването или защитата

на правни претенции срещу него към момента на издаване на акта- 19.08.2025 г. Противно на възприетото от ответника в акта, обработването на личните данни на жалбоподателя се явява незаконосъобразно по смисъла на чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламент /ЕС/ 2016/679. Личните данни на И. И. З. вече не са необходими за целите на кредита, за които са били събирани и обработвани; липсва „съгласие на субекта“ по смисъла на легалното определение по чл.4, т.11 от ОРЗД; субектът възразява срещу обработването, както и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество. Отпадал е легитимният интерес на дружеството по чл. 6, § 1, б. „е“ от ОРЗД, да продължи да обработва личните данни на длъжника. В заключение, отказът от 18.06.2025 г. на администратора „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД, преобразуван от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, е незаконосъобразен акт и поради наличието на основанията по чл.146, т.4 от АПК, същият следва да бъде отменен. При анализ на приетия доказателствен материал, съдът намира, че е осъществява фактическият състав по чл.17, § 1, б.„а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, обуславящ задължението на администратора да изтрие без ненужно забавяне личните данни на И. И. З.. Условието обработването да е необходимо, съдът разглежда през призмата на т.нар. принцип за „свеждане на данните до минимум“, прогласен в чл. 5, § 1, б. „в“ от ОРЗД, съгласно който личните данни трябва да бъдат „подходящи, свързани с и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват“ (вж. решение от 4 юли 2023 г., Meta Platforms и др. по дело № С-252/21 на СЕС). При условията на чл.173, ал.2 от АПК преписката се връща за ново произнасяне от ответника, който в изпълнение на указанията на съда трябва да заличи личните данни на И. И. З. и да подаде коригираща информация до ЦКР за липса на активни задължения по кредити на името на лицето. С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя се възстановяват направените разноски, които представляват заплатени държавна такса в размер на сумата от 5,11 /пет евро и единадесет цента/ евро или 10,00 /десет/ лева и адвокатски хонорар за осъществена правна помощ и съдействие в размер на сумата от 306, 78 /триста и шест евро и седемдесет и осем цента/ евро или 600, 00 /шестстотин/ лева. Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК, Административен съд София-град, 83-ти състав,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ отказ на администратора на лични данни „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД, обективиран в становище от 19.08.2025 г. да бъдат изтрети личните данни на И. И. З., както и да се подаде коригираща информация до ЦКР.

ВРЪЩА на „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД, за ново произнасяне заявление вх. №

IN-2025-01504/12.08.2025 г на И. И. З. за заличаване на личните му данни, както и за изпращане на информация до ЦКР за липса на активни кредити на негово име.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четирнадесет/ дневен срок за изпълнение, който започва да тече от датата на влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА „ЕОС МАТРИКС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „М.“,[жк], [улица], [жилищен адрес] представлявано от управителя Т. В. да заплати на И. И. З. от [населено място], обл. С.-град, сумата от 311, 89 /триста и единадесет евро и осемдесет и девет цента/ евро, сторени по делото съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл.138 АПК.